

טוב רע

שחור לבן

טוב

על חטאי אני מודה היום. בתחילה, כששחררו את בן-ציון, לא נדלקה אצלי שום נורה אדומה ואף פעמון אזעקה לא צלצל. ידעתי שהבן-אדם חולה, וזה ניראה לי טיבעי כשמשחררים בן-אדם חולה מן הכלא. אינני שוחר נקמות, ולא נפגעתי בכלל כששחררו אותו.

רע

אחר-כך התחילו העניינים להתלכלך. גרש-אמונים, כסף, תרומות, ארץ-ישראל השלמה, בגין, דו"ח סדרי של רופאים, הלל, הנשיא, צדוק, בן-עמי — ואז הייתי בטוח שמאחרי כל זה מסתתר תכך אחד גחול, שאין לי מושג מהו ומזהו. אולי באמת, תרם בן-ציון לקרן תל-חי וקיבל עכשיו תמורה לשירותים, ואולי אפילו תכך מורכב ומסובך יותר.

שחור

גם אלו שקרויים „האנשים הקטנים ברחוב“ התרגזו נורה על בגין. בהנמינות אחד אפילו אמר לי ש„בגין בן-זוטה“, דבר שלא נשמע כמותו בארצנו כבר שלושים שנה. ובתוכנית הייד-פארק ראדיופוני יצאו מרבית המאזינים — בהתרגשות, בכעס, סבכי, ברע-קול — נגד שיתורו של בן-ציון.

לבן

אבל אז אמר לי משהו, ובחידוך, שלו היה בן-ציון איזה רוצח שקירקש ארבעה אנשים, והיו משחררים אותו — אף אחד לא היה פוצה פה ומצפצף. אבל בגלל זה שהוא גנב כסף כולם מתרגזים. כסף זה דבר אחר. כסף הרבה יותר חשוב מחיי-אדם.

טוב

וזה בעצם נכון. אפשר אפילו לעשות ניסוי קטן. נניח שתקחו מכשיר טלוויזיה צבעוני חדש, ששווה הרבה כסף, ותעמידו אותו בלב כיכר הומיה סאחת הערים, ותנפצו אותו לאט ובשקט בגרזנים. יתרגו אותכם.

רע

אלא שאחרי כל מערכת המחשבות העגומות האלו הופיע בטלוויזיה ראש הממשלה ומל פני האומה האלהים הסביר את מניעיו לשחרור בן-ציון. אני לא יודע מה אתם שמעתם בדבריו, אבל אני

קלטתי שני דברים — שחור

הדבר הראשון היה שבגין הדגיש, כמה וכמה פעמים, שהרופאים שהמליצו על השחרור הם „רופאי אים דגולים“. גם בעיתונים הדגישו, למחרת, את דברי בגין שהרופאים הם רופאים דגולים. „הועד הציבורי למען שחרורו של בן-ציון“ סיפר שהרופאים הללו הם רופאים מכובדים, גם זה בלי מרסאות. ובמקום אחר הגדיר משהו אחר את פרופ' דר או את פרופ' רחמילביץ כרופא מצוין, גם זה ללא שום מרסאות.

לבן

הדבר השני שבלט לי בדבריו של בגין זה שהוא לא כל כך זכר את שמיה של זאת, נו, זאת מהמושב הזה, נו, זאת שהרגה את הנכד שלה, נו, ואחר-כך הבן שלה נהרג בתאונת-דרכים, נו, ושכסוף קיבלה חגיגה, רשבענין שלה אף אחד לא אמר כלום. ראש הממשלה הזכיר את שמיה פעמיים, אבל בכל פעם הוא קרא לה בשם אחר — פעם מסעודה מועטי ופעם מעיטה מסעודי או משהו כזה. שמתי לב לזה, כי בשמו של ההוא, נו, ההוא שגנב 47 מיליון דולר, בגין לא התבלבל אפילו פעם אחת, למרות שהוא הזכיר את שמו הרבה פעמים. ראש הממשלה קרא לו כל הזמן יהושע בן-ציון — ואף-פעם הוא לא קרא לו, בטעות, יהושע בן-ציוני או ישעיהו בן-ציון או ציון בן-יהושע או משהו כזה.

טוב

ורק אז הבנתי שבגין אינו משקר כשדוא אומר שפעל בעניין בן-ציון מסיבות הומאניטאריות טהורות, ושאינו סאן שום צורך לחפש תכך איום או קנניה נוראה שתסביר לנו את המתרחש.

רע

כי לכל המתרחש יש הסבר פשוט מאוד. אצל ראש ממשלתנו, מר מנחם בגין ירום-הודו, העולם מתחלק, בדרך הטבע כמוכן, לשני עולמות —

שחור

מחד — העולם השחור, הלא-מכובד, הברבארי, חסר הענינות, הלא-מנומס, הלא-תרבותי, החשוך, המכוער, הלא-חשוב, הלא-מחונך, הסתמי — עולמם של מסעודות ומעטיים ומעוטים ואנשים עלובים — כולם בני-רעים ממשפחות רעות.

לבן

ומאידך — העולם הלבן, המכובד, המתקדם, הלבוש היטב, המנומס, התרבותי, הנאור, היפה, החשוב, המחונך, המצוין — עולמם של בן-ציון, רחמילביץ, בן-עמי, זר ואישים דגולים — כולם בני-טובים ממשפחות טובות.

טוב

ומר בגין פשוט מתייחס לכל עולם כראוי לו — ללבן כמו ללבן, לשחור כמו לשחור. יתרה מזאת — למרות שהוא עצמו משתייך לעולם הלבן, הרי בתוקף תפקידו הנעלה הוא מתעלה מעל לשיקולים אינטרסנטיים צרים, ובכל זאת הוא ממשיך להתייחס לאנשים על-פי מוצאם, ולא על-פי הצבעתם. ראשי-הממשלה מתייחס ללבנים כלבנים ולשחורים כלשחורים, ולא משנה לו כלל מה הם הצביעו. ועל כך הוא ראוי לברכת כל הסבור וישר כוח ותהיה בריא.

רע

כי זה דרכו של עולם. מי שהוא עצמו מכובד ועורכי-דינו מצויינים ורופאיו דגולים ותומכיו חזרי-ביום — יזכה בכבוד וביחס מצוין ובטיפול רפואי גול ובתמיכה חשובה. ומי שהוא עצמו לא-מכובד ועורכי-דינו מחורבנים ורופאיו מקופ"ח והוא חסר תמיכה — הוא יזכה באי-כבוד וביחס מחורבן ובטיפול רפואי מקופח ובחוסר תמיכה.

שחור

וכך יישאר דרכו של עולם גם עכשיו. כי הרי ראשי-ממשלה, עם כל הסבך לו, אינו יכול לטנות את דרכו של עולם ולהפוך על פיהם את סדרי בראשית. בייחוד אם הוא עצמו אדם מאמין בדרכו של עולם ובסדרי בחאשית.

לבן

לא עוד תעוות רוח האדם ברוח הסוציאליסטית, לאמור „כל אדם לפי צרכיו“. לא עוד יישון כבוד האדם במטחנות הביורוקראטיה, לאמור „כל אדם לפי צריכותיו“. מעתה אמור „כל אדם לפי כבודו“ — כמו שהיה מעולם, כמו שיהיה תמיד, כמו יתרה.

ועתה נרכין כולנו ראשינו בפני הקדושי-ברוך — הוא ונשיא אליו תפילתנו ונבקש שיהיה

טוב

